

ทักษะทางการเงิน การยอมรับเทคโนโลยี แรงจูงใจ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรม ในการลงทุนของประชากรแต่ละ Generation *

FINANCIAL SKILLS ACCEPTANCE OF TECHNOLOGY AND INCENTIVES THAT AFFECT INVESTMENT BEHAVIOR OF EACH GENERATION OF THE POPULATION

จุฬาร พึ่งหยวก¹ และ อธิพันธ์ วรรณสุริยะ²

Chuphaphon Pangyok¹ and Atipan Vansuriya²

¹⁻²คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

¹⁻²Rajamangala University of Technology Krungthep, Thailand

Corresponding Author's Email: Chuphaphon.344@gmail.com

วันที่รับบทความ : 27 กุมภาพันธ์ 2569; วันแก้ไขบทความ 6 มีนาคม 2569; วันตอบรับบทความ : 8 มีนาคม 2569

Received 27 February 2026; Revised 6 March 2026; Accepted 8 March 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทักษะทางการเงิน การยอมรับเทคโนโลยี แรงจูงใจ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการลงทุนของประชากรแต่ละ Generation ของกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่มีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป ซึ่งถือว่าเป็นวัยที่บรรลุนิติภาวะและสามารถให้ความยินยอมในการเข้าร่วมการวิจัยได้ ที่อาศัยในกรุงเทพมหานคร การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยกลุ่มตัวอย่างจำนวน 450 คน และวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ประกอบด้วย สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยค่าเบี่ยงเบน มาตรฐานและทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติเชิง

Citation:

* จุฬาร พึ่งหยวก และ อธิพันธ์ วรรณสุริยะ. (2569). ทักษะทางการเงิน การยอมรับเทคโนโลยี แรงจูงใจ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการลงทุนของประชากรแต่ละ Generation. วารสารส่งเสริมและพัฒนาวิชาการสมัยใหม่, 4(2), 1339-1363.

Chuphaphon Pangyok and Atipan Vansuriya. (2026). Financial Skills Acceptance Of Technology And Incentives That Affect Investment Behavior Of Each Generation Of The Population.

Modern Academic Development and Promotion Journal, 4(2), 1339-1363.;

DOI: <https://doi.org/10.>

<https://so12.tci-thaijo.org/index.php/MADPIADP/>

อนุमान ได้แก่ วิเคราะห์ความแปรปรวน (one-way Anova) การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการศึกษาพบว่า

1) ด้านประชากร พบว่า ทักษะทางการเงิน การยอมรับเทคโนโลยี แรงจูงใจและพฤติกรรมในการลงทุน ไม่ส่งผลต่อ Generation

2) ปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา ส่งผลต่อพฤติกรรมในการลงทุน ส่วนเพศ ไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการลงทุน

3) ปัจจัยทักษะทางการเงิน พบว่า ความรู้ทางการเงิน ทักษะทางการเงินและพฤติกรรมทางการเงิน ส่งผลต่อพฤติกรรมในการลงทุน

4) ปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยี พบว่า การรับรู้ประโยชน์ของเทคโนโลยี การรับรู้ความง่ายในการใช้งาน ความไว้วางใจและความปลอดภัย พฤติกรรมการใช้งานเทคโนโลยีและการลงทุนความตั้งใจในการใช้งานต่อเนื่อง ส่งผลต่อพฤติกรรมในการลงทุน

5) ปัจจัยแรงจูงใจในการลงทุน พบว่า การรับรู้ประโยชน์ของเทคโนโลยี ส่งผลต่อพฤติกรรมในการลงทุน

คำสำคัญ: ประชากร, ทักษะทางการเงิน, ยอมรับเทคโนโลยี, แรงจูงใจ, พฤติกรรมการลงทุน

Abstract

The objective of this research is to study financial skills. Acceptance of technology and incentives that affect investment behavior of each generation of the sample population is People aged 20 years and over are considered to be of legal age and can give consent to participate in the research. Living in Bangkok This research is quantitative research The sample group consisted of 450 people and analyzed statistical data consisting of Descriptive statistics include percentage, mean deviation. Standards and test hypotheses using inferential statistics, including analysis of variance (one-way Anova), multiple regression analysis (Multiple Regression Analysis)

The results of the study found that

1) Population aspect found that financial skills technology acceptance Investment incentives and behavior do not affect the Generation

2) Personal factors found that occupation, income, education level Affects investment behavior. Gender does not affect investment behavior

3) Financial skills factors found that financial knowledge Financial attitudes and financial behavior Affects investment behavior

4) Factors of technology acceptance: It was found that perception of the benefits of technology Perception of ease of use trust and safety Behavior of using technology and investing in intention of continuous use Affects investment behavior

5) Investment motivation factors found that recognizing the benefits of technology Affects investment behavior

Keywords: Population, Financial literacy, Technology acceptance, Investment motivation, Investment behavior

บทนำ

ในปัจจุบัน ประชาชนไทยต้องเผชิญกับความท้าทายด้านการเงินที่มีความซับซ้อนมากขึ้น ทั้งจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและการปรับตัว ภายใต้สภาพเศรษฐกิจที่มีความไม่แน่นอนสูง ทั้งการผันผวนของตลาดการเงิน ภาวะเงินเฟ้อที่กดดันค่าครองชีพ หรือการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างแรงงาน สิ่งเหล่านี้ไม่เพียงส่งผลต่อคุณภาพชีวิตในปัจจุบัน แต่ยังส่งผลต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจในอนาคตของแต่ละครัวเรือน แม้ประชาชนจะสามารถเข้าถึงบริการทางการเงินและแพลตฟอร์มการลงทุนได้สะดวกมากขึ้น แต่ยังคงเผชิญปัญหาหนี้ครัวเรือนในระดับสูง การขาดเงินออมฉุกเฉิน และการวางแผนเกษียณที่ไม่เพียงพอ สะท้อนถึงข้อจำกัดด้านทักษะทางการเงิน งานวิจัยจำนวนมากพบว่าผู้ที่มีความรู้ทางการเงินต่ำมักตัดสินใจลงทุนอย่างไม่มีประสิทธิภาพ และมีแนวโน้มได้รับอิทธิพลจากอารมณ์หรือกระแสสังคม ขณะเดียวกัน การยอมรับเทคโนโลยีที่แตกต่างกันยังส่งผลต่อการเลือกใช้เครื่องมือการ

ลงทุนออนไลน์ โดยใช้การรับรู้ประโยชน์และความง่ายในการใช้งานเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการใช้จริง (Barber & Odean, 2001)

เมื่อพิจารณาตามช่วงวัย พบว่าแต่ละ Generation มีลักษณะและข้อจำกัดที่ต่างกักัน Generation X มีความมั่นคงและความปลอดภัยทางการเงิน แต่มีข้อจำกัดด้านการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ Generation Y เปิดรับการลงทุนที่หลากหลายและใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลมากขึ้น แต่บางส่วนยังตัดสินใจลงทุนตามกระแส ขณะที่ Generation Z มีความคล่องตัวด้านเทคโนโลยีสูง ความแตกต่างเหล่านี้สะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนของแต่ละกลุ่มอย่างเป็นระบบ

จากประเด็นดังกล่าว การวิจัยครั้งนี้จึงเพื่อการศึกษาปัจจัยด้านทักษะทางการเงิน การยอมรับเทคโนโลยี และแรงจูงใจในการลงทุน เพื่ออธิบายพฤติกรรมการลงทุนของประชากรแต่ละ Generation อย่างครอบคลุม ผลการศึกษาที่ได้จะเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์สำหรับการกำหนดนโยบายส่งเสริมความรู้ทางการเงิน ตลอดจนเป็นแนวทางในการพัฒนากลยุทธ์ทางการเงินที่ช่วยเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของครัวเรือนในระยะยาว

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับทักษะทางการเงิน การยอมรับเทคโนโลยี แรงจูงใจในการลงทุน และพฤติกรรมการลงทุนของประชากรในแต่ละ Generation
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของทักษะทางการเงิน การยอมรับเทคโนโลยี แรงจูงใจ และพฤติกรรมการลงทุน ระหว่าง Generation X, Y และ Z
3. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ทักษะทางการเงิน การยอมรับเทคโนโลยี และแรงจูงใจในการลงทุน ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนของประชากรในแต่ละ Generation

สมมติฐานการวิจัย

1. ประชากรในแต่ละ Generation มีระดับทักษะทางการเงิน การยอมรับเทคโนโลยี แรงจูงใจในการลงทุน และพฤติกรรมการลงทุนแตกต่างกัน
2. ปัจจัยส่วนบุคคล ส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนของประชากรในแต่ละ Generation
3. ปัจจัยทักษะทางการเงิน ส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนของประชากรในแต่ละ Generation

4. ปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยี ส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนของประชากรในแต่ละ Generation

5. ปัจจัยแรงจูงใจในการลงทุน ส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนของประชากรในแต่ละ Generation

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับทักษะทางการเงิน

วิศววิท แซ็งแรง และคณะ (2566) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางการเงินกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนวัยทำงานในประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่มีทักษะทางการเงินในระดับสูงมีแนวโน้มจัดสรรรายได้เพื่อการออมและการลงทุนอย่างเป็นระบบ มีการตั้งเป้าหมายทางการเงินทั้งระยะสั้นและระยะยาว และสามารถรับมือกับความเสี่ยงทางการเงินได้ดีกว่า งานวิจัยนี้สะท้อนว่าทักษะทางการเงินเป็นปัจจัยพื้นฐานที่นำไปสู่พฤติกรรมการลงทุนอย่างมีเหตุผล

ติยาภรณ์ รัตน์ทอง และคณะ (2562) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อวินัยทางการเงินของคนวัยเริ่มทำงาน ผลการวิจัยพบว่า การได้รับความรู้ทางการเงินตั้งแต่ระดับการศึกษาและการใช้แอปพลิเคชันช่วยจัดการการเงินส่วนบุคคล มีผลต่อการสร้างวินัยในการออมและการลงทุนอย่างต่อเนื่อง

อนุสรรา สุภา (2562) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติทางการเงินกับพฤติกรรมการลงทุนของประชาชนไทย พบว่า ผู้ที่มีทัศนคติเชิงบวกต่อการออมและการลงทุนมีแนวโน้มตัดสินใจลงทุนอย่างรอบคอบ และติดตามผลการลงทุนอย่างมีเหตุผล

ทรายทอง เลิศเปียง (2557) ศึกษาพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของประชาชนไทย โดยมุ่งเน้นปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมทางเศรษฐกิจและการเงิน ผลการวิจัยพบว่า การเข้าถึงบริการทางการเงิน และการสนับสนุนนโยบายจากภาครัฐ มีผลเชิงบวกต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของประชาชน งานวิจัยนี้สะท้อนว่าพฤติกรรมทางการเงินไม่ได้ขึ้นอยู่กับตัวบุคคลเพียงอย่างเดียว แต่ยังได้รับอิทธิพลจากโครงสร้างและบริบททางเศรษฐกิจโดยรวม

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการยอมรับเทคโนโลยี

อุเทน ว่องไว และคณะ (2568) ศึกษาการยอมรับเทคโนโลยีทางการเงิน (FinTech) ของประชาชนในเขตเมือง โดยใช้กรอบแนวคิด UTAUT ผลการวิจัย พบว่า ความคาดหวังด้าน

ประสิทธิภาพ ความสะดวกในการใช้งาน และอิทธิพลทางสังคม มีผลต่อความตั้งใจใช้บริการ FinTech ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมและการลงทุนในระยะยาว

กัญณัฐ สุริยันต์ และคณะ (2566) ศึกษาการยอมรับสกุลเงินดิจิทัลของนักลงทุนไทย โดยประยุกต์ใช้กรอบแนวคิดแบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี (Technology Acceptance Model: TAM) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักลงทุนไทย ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านความมั่นคงของระบบ ความง่ายในการใช้งาน และการรับรู้ถึงประโยชน์ของสกุลเงินดิจิทัล มีอิทธิพลเชิงบวกต่อการยอมรับเทคโนโลยีอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาตามกลุ่ม Generation พบว่า นักลงทุนกลุ่ม Generation Y และ Generation Z มีแนวโน้มยอมรับและทดลองใช้สกุลเงินดิจิทัลมากกว่า Generation X อย่างชัดเจน สะท้อนให้เห็นถึงบทบาทของอายุและความคุ้นเคยกับเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเงิน

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจในการลงทุน

พัชรี เอี่ยมคล้าย และคณะ (2566) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการออมของพนักงานบริษัทเอกชน โดยพิจารณาทักษะทางการเงิน พฤติกรรมทางการเงิน และทัศนคติทางการเงินเป็นตัวแปรอิสระ ผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมทางการเงินที่เหมาะสม เช่น การจัดทำงบประมาณและการออมอย่างสม่ำเสมอ รวมถึงทัศนคติที่ดีต่อการเงิน เช่น ความเชื่อมั่นในความมั่นคงทางการเงินในอนาคต ส่งผลต่อแรงจูงใจในการออมมากกว่าความรู้ทางการเงินเพียงอย่างเดียว สะท้อนให้เห็นว่าทักษะทางการเงินต้องควบคู่กับพฤติกรรมและทัศนคติจึงจะนำไปสู่ผลลัพธ์ทางการเงินที่เหมาะสม

สุรสิทธิ์ วันทาเขียว และคณะ (2567) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการออมและการลงทุนของพนักงานราชการ โดยพิจารณาปัจจัยส่วนบุคคลเป็นหลัก ผลการวิจัยพบว่า ระดับการศึกษา รายได้ และตำแหน่งงานมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการออมและลงทุนอย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่เพศและอายุไม่พบความแตกต่างอย่างชัดเจน งานวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่าทักษะและศักยภาพทางเศรษฐกิจของบุคคลมีความสำคัญต่อการสร้างแรงจูงใจในการตัดสินใจทางการเงิน

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุน

เจษฎา เนตรแวม (2566) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดทุนของประชาชนไทย โดยประยุกต์ใช้แนวคิดการเงินเชิงพฤติกรรม (Behavioral Finance) ผลการวิจัยพบว่า อคติทางพฤติกรรม เช่น การเลียนแบบพฤติกรรมผู้อื่น (Herding Behavior) และความกลัวการขาดทุน (Loss Aversion) มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะในนักลงทุนรายย่อยที่มีประสบการณ์ต่ำ

ชวิน เจริญชัย (2565) ศึกษาแรงจูงใจในการลงทุนของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า แรงจูงใจด้านความมั่นคงทางการเงินในอนาคตและการเตรียมความพร้อมสำหรับวัยเกษียณมีอิทธิพลต่อการลงทุนในระยะยาวมากกว่าแรงจูงใจด้านผลตอบแทนระยะสั้น

วัลลพ ล้อมตะคุ และคณะ (2566) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกระจายความเสี่ยงในการลงทุนของนักลงทุนรายย่อย พบว่า นักลงทุนที่มีความรู้และประสบการณ์ทางการเงินสูงมีแนวโน้มกระจายการลงทุนในสินทรัพย์หลากหลายประเภทมากกว่า ซึ่งช่วยลดความผันผวนของพอร์ตการลงทุน

ฉันทัช สมเกียรติเจริญ (2564) ศึกษาปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่มีผลต่อการวางแผนการเงินของครัวเรือนไทย ผลการวิจัยพบว่า ความผันผวนทางเศรษฐกิจและความไม่แน่นอนด้านรายได้ ส่งผลให้ประชาชนให้ความสำคัญกับการออมฉุกเฉินและการลงทุนที่มีความเสี่ยงต่ำมากขึ้น

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับGeneration

หทัยรัตน์ มั่งมุล และคณะ (2567) ศึกษาความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อพนักงาน Generation Z ในสถานที่ทำงานในประเทศไทย โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพแบบปรากฏการณ์วิทยา จากการสัมภาษณ์เชิงลึกนายจ้างจำนวน 13 ราย ผลการวิจัยพบว่า แม้พนักงาน Generation Z จะมีข้อจำกัดบางประการ เช่น ความผูกพันต่อองค์กรต่ำและความอดทนในการทำงาน แต่ยังคงได้รับความพึงพอใจจากนายจ้างในภาพรวม เนื่องจากมีความคิดสร้างสรรค์ เรียนรู้เร็ว และมีความยืดหยุ่นสูง งานวิจัยนี้สะท้อนลักษณะเฉพาะของ Gen Z ที่อาจส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมและแรงจูงใจในบริบททางเศรษฐกิจและการเงิน

ศิริลักษณ์ กิจโสภา (2565) ศึกษาพฤติกรรมการลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัลของ Generation Z พบว่า การเข้าถึงเทคโนโลยีและอิทธิพลจากสื่อสังคมออนไลน์เป็นปัจจัยสำคัญที่กระตุ้นการตัดสินใจลงทุน แต่ในขณะเดียวกันยังพบข้อจำกัดด้านความรู้และการบริหารความเสี่ยง

วรัญญา องศารา และคณะ (2566) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในงาน ความสมดุลระหว่างชีวิตและการทำงาน กับการคงอยู่ของพนักงาน Generation Y ในสถาบันการศึกษาแห่งหนึ่งในประเทศไทยในช่วงการแพร่ระบาดของ COVID-19 ผลการวิจัยพบว่า ทั้งความพึงพอใจในงานและความสมดุลระหว่างชีวิตและการทำงานมีความสัมพันธ์เชิง

บวกกับการคงอยู่ของพนักงาน Generation Y อย่างมีนัยสำคัญ แสดงให้เห็นถึงคุณค่าและแรงจูงใจที่ Gen Y ให้ความสำคัญ

ธนพร ปทุมรังสรรค์ (2557) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการคงอยู่ของพนักงาน Generation Y ในองค์กรภาครัฐและเอกชน พบว่าความเชื่อมั่นในองค์กร การยอมรับเป้าหมายและค่านิยมขององค์กร และความเต็มใจในการทำงาน มีอิทธิพลต่อความผูกพันและการคงอยู่ของพนักงาน Generation Y อย่างมีนัยสำคัญ

ปภาภรณ์ ไชยหาญชาญชัย และคณะ (2564) ศึกษารูปแบบการใช้ชีวิตของ Generation Y ในกรุงเทพมหานคร พบว่า Generation Y ให้ความสำคัญกับสุขภาพ ความมั่นคงทางการเงิน และการใช้เทคโนโลยี ซึ่งส่งผลต่อความคาดหวังและพฤติกรรมในการทำงาน รวมถึงการตัดสินใจทางเศรษฐกิจ

เถลิงรัฐ โสวัณณะ (2567) ศึกษาพฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันการลงทุนของกลุ่ม Generation Y ผลการวิจัยพบว่า ความง่ายต่อการใช้งานและการเข้าถึงข้อมูลการลงทุนแบบเรียลไทม์ ส่งผลให้เกิดความสม่ำเสมอในการลงทุนและการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ และใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจ ซึ่งใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้การประมวลผลจากโปรแกรมสำเร็จรูป จากนั้นจึงทำการสรุปผลการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรอายุ 20 ปีขึ้นไป ที่มีสิทธิ์/มีโอกาสเข้าถึงการลงทุน แบ่ง Generation ดังนี้

Generation X (เกิดปี พ.ศ. 2508–2523) อายุประมาณ 46–61 ปี

Generation Y (เกิดปี พ.ศ. 2524–2539) อายุประมาณ 30–45 ปี

Generation Z (เกิดปี พ.ศ. 2540–2555) อายุประมาณ 14–29 ปี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เก็บข้อมูลผ่านแบบสอบถามออนไลน์ด้วย Google Forms แบบสอบถามครอบคลุมตัวแปรสำคัญ ได้แก่ ข้อมูลประชากรศาสตร์ ทักษะทางการเงิน การยอมรับเทคโนโลยี แรงจูงใจในการลงทุน และพฤติกรรมการลงทุนของประชากรในแต่ละ Generation โดยใช้คำถามแบบเลือกตอบและมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามแนวคิดของ

Likert (1932) เครื่องมือวิจัยผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.50 ทุกข้อ จากนั้นทดสอบความเชื่อมั่นกับกลุ่มตัวอย่างนำร่องจำนวน 30 คน และวิเคราะห์ด้วยค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha ซึ่งมีค่าไม่น้อยกว่า 0.70 แสดงถึงความเชื่อมั่นของเครื่องมืออยู่ในระดับที่ยอมรับได้ ก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจริง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลปฐมภูมิ

ข้อมูลปฐมภูมิในการวิจัยครั้งนี้ได้จากการเก็บแบบสอบถามจำนวน 450 ชุด จากคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการแจกแบบสอบถามออนไลน์ผ่านสื่อสังคมออนไลน์โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 6 ตอน ประกอบด้วย 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้ทางการเงิน 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับทักษะทางการเงิน 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับการยอมรับเทคโนโลยี 5 เป็นคำถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการลงทุน และ 6 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุน จากนั้นผู้วิจัยได้ตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูล คัดแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก ก่อนนำข้อมูลที่ผ่านการตรวจสอบไปประมวลผลและวิเคราะห์ทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อใช้ในการทดสอบสมมติฐานและตอบวัตถุประสงค์การวิจัย

ข้อมูลทุติยภูมิ

เป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากบทความวารสาร ศึกษาจากทฤษฎี หนังสือวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อมูลจากการสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต เพื่อใช้เป็นแนวทางประกอบการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยและอ้างอิงในการเขียนรายงานการวิจัย

การวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ดำเนินการตามขั้นตอน โดยผู้วิจัยตรวจสอบความครบถ้วนของแบบสอบถาม ลงรหัสข้อมูล และประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ การวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ (1) สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้ในการอธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างและระดับความคิดเห็นของตัวแปร ประกอบด้วย ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) รวมทั้งทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้วยค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha และ (2) สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้ทดสอบสมมติฐานการวิจัย ได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม

การทดสอบความแปรปรวน (F-test) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างหลายกลุ่ม และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์และอำนาจการพยากรณ์ของตัวแปรอิสระต่อพฤติกรรมการลงทุน โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พร้อมทั้งตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นของโมเดล เช่น ปัญหา Multicollinearity (พิจารณาค่า Tolerance, VIF และ Pearson Correlation) และ Autocorrelation (พิจารณาค่า Durbin-Watson) ก่อนสรุปผลการวิเคราะห์

ผลการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ของงานวิจัย เพื่อศึกษาทักษะทางการเงิน การยอมรับเทคโนโลยี แรงจูงใจ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการลงทุนของประชากรแต่ละ Generation

การวิเคราะห์ข้อมูลประชากรในแต่ละ Generation ที่แตกต่างกันมีระดับทักษะทางการเงินที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการลงทุนที่แตกต่างกัน

จากสมมติฐานที่ 1 ประชากรในแต่ละ Generation มีระดับทักษะทางการเงิน การยอมรับเทคโนโลยี แรงจูงใจในการลงทุน และพฤติกรรมการลงทุนแตกต่างกัน

ตารางที่ 1.1 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชากรในแต่ละ Generation ที่มีระดับการทักษะทางการเงิน

Generation	N	\bar{x}	S.D.	F	Sig.
Generation X อายุ 46–61 ปี	154	5.0911	0.3371		
Generation Y อายุ 30–45 ปี	147	5.0504	0.4498	1.01	0.3640
Generation Z อายุ 14–29 ปี	149	5.0198	0.5118		

จากตารางที่ 1.1 ผลการทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชากรในแต่ละ Generation กับการทักษะทางการเงิน กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่าโดยภาพ

รวมอยู่ในระดับ ($F = 1.01$, $Sig. = 0.3640$) เมื่อพิจารณาแต่ละ Generation พบว่า Generation X มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ($\bar{X}=5.0911$) รองลงมาคือ Generation Y ($\bar{X}=5.0504$) และ Generation Z มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ($\bar{X}=5.0198$)

ตารางที่ 1.2 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชากรในแต่ละ Generation ที่มีระดับการยอมรับเทคโนโลยี

Generation	N	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
Generation X อายุ 46-61 ปี	154	4.7203	0.2953		
Generation Y อายุ 30-45 ปี	147	4.6994	0.3175	0.76	0.4682
Generation Z อายุ 14-29 ปี	149	4.7386	0.1933		

จากตารางที่ 1.2 ผลการทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชากรในแต่ละ Generation กับ การยอมรับเทคโนโลยี กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับ ($F = 0.76$, $Sig. = 0.4682$) เมื่อพิจารณาแต่ละ Generation พบว่า Generation Z มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ($\bar{X}=4.7386$) รองลงมาคือ Generation X ($\bar{X}=4.7203$) และ Generation Y มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ($\bar{X}=4.6994$)

ตารางที่ 1.3 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชากรในแต่ละ Generation ที่มีระดับแรงจูงใจในการลงทุน

Generation	N	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
Generation X อายุ 46–61 ปี	154	4.7370	0.2434		
Generation Y อายุ 30–45 ปี	147	4.6870	0.2800	2.71	0.0677
Generation Z อายุ 14–29 ปี	149	4.7483	0.1916		

จากตารางที่ 1.3 ผลการทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชากรในแต่ละ Generation กับแรงจูงใจในการลงทุน กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับ (F = 2.71, Sig. = 0.0677) เมื่อพิจารณาแต่ละ Generation พบว่า Generation Z มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ (\bar{X} =4.7483) รองลงมาคือ Generation X (\bar{X} =4.7370) และ Generation Y มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ (\bar{X} =4.6870)

ตารางที่ 1.4 การเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชากรในแต่ละ Generation ที่มีระดับพฤติกรรมการลงทุน

Generation	N	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
Generation X อายุ 46–61 ปี	154	4.7245	0.3120		
Generation Y อายุ 30–45 ปี	147	4.6933	0.3575	1.48	0.2279
Generation Z อายุ 14–29 ปี	149	4.7508	0.1516		

จากตารางที่ 1.4 ผลการทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชากรในแต่ละ Generation กับพฤติกรรมการลงทุน กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับ (F = 1.48, Sig. = 0.2279) เมื่อพิจารณาแต่ละ Generation พบว่า Generation Z มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ (\bar{X} =4.7508) รองลงมาคือ Generation X (\bar{X} =4.7245) และ Generation Y มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ (\bar{X} =4.6933)

การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนของประชากรในแต่ละ Generation

จากสมมติฐานที่ 2 ปัจจัยส่วนบุคคล ส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนของประชากรในแต่ละ Generation โดยตัวแปรด้านประชากรศาสตร์ที่นำมาศึกษาในบทความนี้ประกอบด้วย เพศ Generation อาชีพ รายได้ การศึกษา

ตารางที่ 2.1 ผลการทดสอบสมมติฐานเพศกับพฤติกรรมการลงทุน

เพศ	N	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
ชาย	186	4.7226	0.3204	0.00	0.9810
หญิง	264	4.7233	0.2632		

จากตารางที่ 2.1 ผลการทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบเปรียบเทียบเพศกับพฤติกรรมการลงทุน กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยภาพรวมพบว่า เพศที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (F = 0.00, Sig. = 0.9810 > 0.05) โดยเพศหญิงมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.7233) รองลงมาคือเพศชายมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.7226)

ตารางที่ 2.2 ผลการทดสอบสมมติฐานอาชีพพฤติกรรมการลงทุน

อาชีพ	N	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
พนักงานเอกชน	221	4.7647	0.1277	5.17	0.0004
ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	86	4.6172	0.5036		
ธุรกิจส่วนตัว	113	4.7393	0.2697		
รับจ้างทั่วไป/ประกอบอาชีพอิสระ	23	4.6974	0.2650		
นักศึกษา	7	4.5297	0.3450		

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2.2 ผลการทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบเปรียบเทียบอาชีพกับพฤติกรรมการลงทุน กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยภาพรวมพบว่า อาชีพที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 5.17$, $Sig. = 0.0004 < 0.05$) โดยพนักงานเอกชนมีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการลงทุนสูงที่สุด ($\bar{X}=4.7647$) รองลงมาคือธุรกิจส่วนตัวมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=4.7393$) รองลงมาคือรับจ้างทั่วไป/ประกอบอาชีพอิสระมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=4.6974$) รองลงมาคือข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=4.6172$) ขณะที่นักศึกษามีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=4.5297$)

ตารางที่ 2.3 ผลการทดสอบสมมติฐานอาชีพกับพฤติกรรมการลงทุน

อาชีพ	พนักงานเอกชน	ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ	ธุรกิจส่วนตัว	รับจ้างทั่วไป/ประกอบอาชีพอิสระ
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	-0.1474 (0.000)*			
ธุรกิจส่วนตัว	- 0 . 0 2 5 3	0 . 1 2 2 0		
	(1.000)	(0.027)*		

รับจ้างทั่วไป/ประกอบ	-0.0672	0.0802	-0.0418	
อาชีพอิสระ	(1.000)	(1.000)	(1.000)	
อื่นๆ	-0.2349	-0.0874	-0.2095	-0.1677
	(0.309)	(1.000)	(1.000)	(1.000)

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่าในวงเล็บแสดงค่า Sig.

จากตารางที่ 2.3 ผลการเปรียบเทียบรายคู่พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ ระหว่างพนักงานเอกชนกับข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ (Sig. = 0.000) และระหว่างข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจกับธุรกิจส่วนตัว (Sig. = 0.027)

ตารางที่ 2.4 ผลการทดสอบสมมติฐานรายได้กับพฤติกรรมการลงทุน

รายได้	N	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
ต่ำกว่า 15,000 บาท	6	4.4722	0.3432		
15,001 – 30,000 บาท	76	4.6748	0.3847	3.30	0.0203
30,001 – 50,000 บาท	223	4.7191	0.3039		
มากกว่า 50,000 บาท	145	4.7646	0.1709		

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2.4 ผลการทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบเปรียบเทียบรายได้กับพฤติกรรมการลงทุน กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยภาพรวมพบว่า รายได้ที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 3.30$, Sig. = 0.0203 < 0.05) โดยรายได้สูงที่สุดคือมากกว่า 50,000 บาท ($\bar{X}=4.7646$) รองลงมาคือ 30,001 – 50,000 บาท มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=4.7191$) รองลงมาคือ 15,001 – 30,000 บาท มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=4.6748$) ขณะที่รายได้เฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ต่ำกว่า 15,000 บาท ($\bar{X}=4.4722$)

ตารางที่ 2.5 ผลการทดสอบสมมติฐานรายได้กับพฤติกรรมการลงทุน

รายได้	ต่ำกว่า 15,000 บาท	15,001 – 30,000 บาท	30,001 – 50,000 บาท
15,001 – 30,000 บาท	0.2026 (0.570)		
30,001 – 50,000 บาท	0.2469 (0.224)	0.0442 (1.000)	
มากกว่า 50,000 บาท	0.2924 (0.046)*	0.0897 (0.162)	0.0454 (0.818)

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่าในวงเล็บแสดงค่า Sig.

จากตารางที่ 2.5 ผลการเปรียบเทียบรายคู่พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพียง 1 คู่ คือ กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท กับกลุ่มรายได้มากกว่า 50,000 บาท (Sig. = 0.046)

ตารางที่ 2.6 ผลการทดสอบสมมติฐานระดับการศึกษากับพฤติกรรมการลงทุน

ระดับการศึกษาสูงสุด	N	\bar{X}	S.D.	F	Sig.
ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	23	4.5905	0.5783		
ปริญญาตรี	384	4.7390	0.2448	4.43	0.0124
สูงกว่าปริญญาตรี	43	4.6511	0.3830		

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2.6 ผลการทดสอบสมมติฐานโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบเปรียบเทียบระดับการศึกษากับพฤติกรรมการลงทุน กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยภาพรวมพบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 4.43$, Sig. = $0.0124 < 0.05$) โดยกลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการลงทุนสูงที่สุด ($\bar{X}=4.7390$) รองลงมาคือสูงกว่าปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=4.6511$) ขณะที่กลุ่มต่ำกว่าระดับปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=4.5905$)

ตารางที่ 2.7 ผลการทดสอบสมมติฐานระดับการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการลงทุน

ระดับการศึกษาสูงสุด	ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี	ปริญญาตรี		
ปริญญาตรี	0.1484	(0.048)*		
สูงกว่าปริญญาตรี	0.0605	(1.000)	-0.0878	(0.169)

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่าในวงเล็บแสดงค่า Sig.

จากตารางที่ 2.7 ผลการเปรียบเทียบรายคู่พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพียง 1 คู่ คือ ระหว่างกลุ่มต่ำกว่าระดับปริญญาตรีกับกลุ่มปริญญาตรี (Sig. = 0.048)

การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยทักษะทางการเงิน ส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนของประชากรในแต่ละ Generation

จากสมมติฐานที่ 3 ปัจจัยทักษะทางการเงิน ส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนของประชากรในแต่ละ Generation

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์สมการพหุคูณระหว่างปัจจัยทักษะทางการเงิน ส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนของประชากรในแต่ละ Generation

ตัวแปรพหุคูณ	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		T	Sig.	Collinearity	
	B	Std. Error	β				Tolerance	VIF
Constant	.951	.149			6.369	.000		
ความรู้ทางการเงิน (X ₁)	.387	.047	.391		8.281	.000	.406	2.463
ทัศนคติทางการเงิน (X ₂)	.213	.044	.224		4.871	.000	.428	2.336
พฤติกรรมทางการเงิน (X ₃)	.199	.036	.246		5.565	.000	.463	2.160

ตัวแปร พยากรณ์	Unstandardized Coefficients		Standardize d Coefficients	T	Sig.	Collinearity	
	B	Std. Error	β			Toleran ce	VIF
R=.919 ^a , R ² = .845, Adjusted R ² =.843, SEE=.142, F=689.747, Sig.=.000*							

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์แบบจำลองปัจจัยทักษะทางการเงินที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนของประชากรในแต่ละ Generation เมื่อพิจารณาค่า $F = 689.747$ และ $Sig. = 0.000$ แสดงว่าแบบจำลองถดถอยที่ประกอบด้วยตัวแปรอิสระทั้งสาม สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการลงทุนของประชากรในแต่ละ Generation ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) = 0.845 แสดงว่า แบบจำลองสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการลงทุนของประชากรในแต่ละ Generation ได้ ร้อยละ 84.5 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Unstandardized Coefficients: B) พบว่า ความรู้ทางการเงิน (X_1) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย $B = 0.387$, $Sig. = 0.000$ รองลงมาคือ ทักษะทางการเงิน (X_2) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย $B = 0.213$, $Sig. = 0.000$ รองลงมาคือ พฤติกรรมทางการเงิน (X_3) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย $B = 0.199$, $Sig. = 0.00$ พฤติกรรมการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบอิทธิพลระหว่างตัวแปรที่มีหน่วยต่างกัน พบว่า ความรู้ทางการเงิน (X_1) มีอิทธิพลมากที่สุด ($\beta = 0.391$) รองลงมาคือ การรับรู้ประโยชน์ของเทคโนโลยี (X_3) มีอิทธิพลรองลงมา ($\beta = 0.246$) และพฤติกรรมการใช้งานเทคโนโลยี (X_2) มีอิทธิพลต่ำที่สุด ($\beta = 0.224$)

การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยี ส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนของประชากรในแต่ละ Generation

จากสมมติฐานที่ 4 ปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยี ส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนของประชากรในแต่ละ Generation

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์สมการพหุคูณระหว่างปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยี ส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนของประชากรในแต่ละ Generation

ตัวแปร พหุคูณ	Unstandardized		Standardized	T	Sig.	Collinearity	
	Coefficients		Coefficients			Tolerance	VIF
	B	Std. Error	β				
Constant	.457	.143		3.202	.001		
การรับรู้ ประโยชน์ของ เทคโนโลยี (X_1)	.226	.047	.228	4.856	.000	.333	3.001
การรับรู้ความ ง่ายในการใช้ งาน(X_2) ความไว้วางใจ และความ ปลอดภัย (X_3)	.132	.040	.139	3.271	.001	.408	2.452
พฤติกรรมการ ใช้งาน เทคโนโลยีการ (X_4)	.174	.038	.191	4.626	.000	.431	2.319
ลงทุนความ ตั้งใจในการใช้ งานต่อเนื่อง (X_5)	.294	.037	.314	7.946	.000	.472	2.120

R=.919^a, R² = .845, Adjusted R²=.843, SEE=.142, F=689.747, Sig.=.000*

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากสมมติฐานที่ 4 ผลการวิเคราะห์แบบจำลองปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนของประชากรในแต่ละ Generation เมื่อพิจารณาค่า $F = 689.747$ และ $Sig. = 0.000$ แสดงว่าแบบจำลองถดถอยที่ประกอบด้วยตัวแปรอิสระทั้งสาม สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการลงทุนของประชากรในแต่ละ Generation ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) = 0.845 แสดงว่า แบบจำลองสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการลงทุนของประชากรในแต่ละ Generation ได้ ร้อยละ 84.5 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Unstandardized Coefficients: B) พบว่า การรับรู้ประโยชน์ของเทคโนโลยี (X_1) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย $B = 0.226$, $Sig. = 0.000$ รองลงมาคือ การรับรู้ความง่ายในการใช้งาน (X_2) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย $B = 0.132$, $Sig. = 0.001$ รองลงมาคือ ความไว้วางใจและความปลอดภัย (X_3) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย $B = 0.075$, $Sig. = 0.031$ รองลงมาคือ พฤติกรรมการใช้งานเทคโนโลยีการ (X_4) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย $B = 0.174$, $Sig. = 0.000$ รองลงมาคือ ลงทุนความตั้งใจในการใช้งานต่อเนื่อง (X_5) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย $B = 0.294$, $Sig. = 0.000$ พฤติกรรมการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบอิทธิพลระหว่างตัวแปรที่มีหน่วยต่างกัน พบว่าความตั้งใจในการใช้งานต่อเนื่อง (X_5) ($\beta = 0.314$) รองลงมาคือ การรับรู้ประโยชน์ของเทคโนโลยี (X_1) มีอิทธิพลมากที่สุด ($\beta = 0.228$) รองลงมาคือพฤติกรรมการใช้งานเทคโนโลยี (X_4) ($\beta = 0.191$) รองลงมาคือ การรับรู้ความง่ายในการใช้งาน (X_2) ($\beta = 0.139$) และรองลงมาคือความไว้วางใจและความปลอดภัย (X_3) ($\beta = 0.093$)

การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยแรงจูงใจในการลงทุน ส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนของประชากรในแต่ละ Generation

จากสมมติฐานที่ 5 ปัจจัยแรงจูงใจในการลงทุน ส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนของประชากรในแต่ละ Generation

ตารางที่ 5 การวิเคราะห์สมการพหุคูณระหว่างปัจจัยแรงจูงใจในการลงทุน ส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนของประชากรในแต่ละ Generation

ตัวแปร พหุคูณ	Unstandardized		Standardized	T	Sig.	Collinearity	
	Coefficients	Std. Error	Coefficients			Tolerance	VIF
	B		β				
Constant	.221	.159		1.385	.167		
การรับรู้ ประโยชน์ของ เทคโนโลยี (X_1)	.953	.034	.801	28.28 5	.000	1.000	1.000

R=.919^a, R² = .845, Adjusted R²=.843, SEE=.142, F=689.747, Sig.=.000*

หมายเหตุ: * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากสมมติฐานที่ 5 ผลการวิเคราะห์แบบจำลองปัจจัยทักษะทางการเงินที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนของประชากรในแต่ละ Generation เมื่อพิจารณาค่า F = 689.747 และ Sig. = 0.000 แสดงว่าแบบจำลองถดถอยที่ประกอบด้วยตัวแปรอิสระทั้งสาม สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการลงทุนของประชากรในแต่ละ Generation ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R^2) = 0.845 แสดงว่า แบบจำลองสามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการลงทุนของประชากรในแต่ละ Generation ได้ ร้อยละ 84.5 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (Unstandardized Coefficients: B) พบว่า การรับรู้ประโยชน์ของเทคโนโลยี (X_1) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย B = 0.953, Sig. = 0.000 สะท้อนว่า การรับรู้ประโยชน์ของเทคโนโลยีมีอิทธิพลเชิงบวกต่อพฤติกรรมการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ เมื่อเปรียบเทียบอิทธิพลระหว่างตัวแปรที่มีหน่วยต่างกัน พบว่า การรับรู้ประโยชน์ของเทคโนโลยี (X_1) มีอิทธิพลมากที่สุด (β = 0.801)

อภิปรายผล

วิจัยเรื่อง ทักษะทางการเงิน การยอมรับเทคโนโลยี แรงจูงใจ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการลงทุนของประชากรแต่ละ Generation สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

จากผลการศึกษาพบว่าประชากรในแต่ละ Generation มีระดับทักษะทางการเงิน การยอมรับเทคโนโลยี แรงจูงใจในการลงทุน และพฤติกรรมการลงทุนใกล้เคียงกัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ประเด็นนี้สะท้อนให้เห็นว่าช่วงวัยหรือ Generation ไม่ใช่ปัจจัยที่ส่งผลโดยตรงต่อพฤติกรรมการลงทุน และการเข้าถึงข้อมูลด้านการเงินและการลงทุนที่สะดวกผ่านสื่อออนไลน์และเทคโนโลยีดิจิทัล ทำให้ประชาชนในทุกช่วงวัยสามารถเรียนรู้และพัฒนาทักษะทางการเงินได้ใกล้เคียงกัน แนวคิดด้าน Financial Literacy สนับสนุนข้อสังเกตนี้ โดยระบุว่าความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการบริหารจัดการเงินมีผลต่อการตัดสินใจทางการเงินและการลงทุนมากกว่าช่วงวัยเพียงอย่างเดียว ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ Lusardi & Mitchell (2014) และ วิศวิวิท แข็งแรง และคณะ (2566)

จากผลการศึกษาพบว่า อาชีพ รายได้ และระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่เพศไม่พบความแตกต่างอย่างชัดเจน อธิบายได้ว่า บุคคลที่มีรายได้สูงหรือมีความมั่นคงในอาชีพมักมีเงินเหลือสำหรับการออมและลงทุนมากกว่า อีกทั้งยังสามารถเข้าถึงข้อมูลและเครื่องมือทางการเงินได้ง่าย ส่งผลให้พฤติกรรมการลงทุนแตกต่างกันตามสถานะทางเศรษฐกิจ แนวคิดด้านเศรษฐศาสตร์พฤติกรรม สนับสนุนข้อค้นพบนี้ โดยชี้ว่าปัจจัยด้านสถานะทางเศรษฐกิจมีบทบาทต่อความสามารถในการลงทุน ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ เจษฎา เนตรแหม (2566) และ พัชรี เอี่ยมคล้าย และคณะ (2566) ที่ระบุว่ารายได้และอาชีพมีผลต่อแรงจูงใจและพฤติกรรมการลงทุนของประชาชนไทย

จากผลการศึกษาพบว่า ทักษะทางการเงิน ได้แก่ ความรู้ทางการเงิน ทักษะคิดทางการเงิน และพฤติกรรมทางการเงิน มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุน โดยเฉพาะความรู้ทางการเงินที่มีบทบาทสำคัญต่อการตัดสินใจลงทุน ประเด็นนี้สอดคล้องกับแนวคิดด้าน Financial Literacy ที่ชี้ว่าความเข้าใจด้านการบริหารเงินช่วยให้บุคคลสามารถวางแผนการเงินและตัดสินใจลงทุนได้เหมาะสม ในสังคมไทย การเผยแพร่ความรู้ทางการเงินผ่านสื่อออนไลน์และหน่วยงานที่ให้ความรู้ด้านการลงทุน ทำให้ประชาชนมีความเข้าใจด้านการเงินเพิ่มขึ้น ส่งผลให้

พฤติกรรมการลงทุนของบุคคลมีประสิทธิภาพมากขึ้น ผลลัพธ์นี้สอดคล้องกับการศึกษาของ Lusardi & Mitchell (2014) และ ตีพยากรณ์ รัตน์ทอง และคณะ (2562)

จากผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ประโยชน์และความสะดวกในการใช้งานเทคโนโลยีมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญ บุคคลที่ยอมรับเทคโนโลยีมักใช้แพลตฟอร์มออนไลน์หรือแอปพลิเคชันในการลงทุนมากกว่า แนวคิดแบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี (TAM) ของ Davis (1989) สนับสนุนข้อสังเกตนี้ โดยระบุว่า การรับรู้ประโยชน์และความง่ายในการใช้งานเป็นปัจจัยสำคัญต่อการยอมรับเทคโนโลยี ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุเทน ว่องไว และคณะ (2568) และ กัญญ์ณัฐ สุริยันต์ และคณะ (2566) ที่พบว่า การรับรู้ประโยชน์และความสะดวกในการใช้งานส่งผลต่อการยอมรับ FinTech และการใช้สกุลเงินดิจิทัล

จากผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจในการลงทุน ทั้งด้านผลตอบแทน ความมั่นคงทางการเงิน และการเตรียมความพร้อมสำหรับอนาคต มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญ บุคคลที่มีแรงจูงใจสูงมักมีแนวโน้มลงทุนมากกว่า แนวคิดด้านแรงจูงใจชี้ว่าความต้องการบรรลุเป้าหมายทางการเงินเป็นแรงผลักดันสำคัญที่กระตุ้นพฤติกรรมออมและการลงทุน ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชวิน เจริมขวัญ (2565) และ สุรสิทธิ์ วันทาเขียว และคณะ (2567) ในบริบทปัจจุบันที่เศรษฐกิจมีความไม่แน่นอนและค่าครองชีพสูง การสร้างความมั่นคงทางการเงินจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อแรงจูงใจและพฤติกรรมการลงทุน

สรุป/ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาพบว่า ความแตกต่างด้าน Generation ไม่ได้ส่งผลต่อพฤติกรรมการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าช่วงวัยไม่ใช่ปัจจัยหลักในการกำหนดพฤติกรรมการลงทุน ในขณะที่ปัจจัยด้านทักษะทางการเงิน แรงจูงใจในการลงทุน และการยอมรับเทคโนโลยี มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะทักษะทางการเงินและแรงจูงใจในการลงทุน ซึ่งเป็นตัวแปรที่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมการลงทุนได้มากที่สุด ผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจทางการเงิน มีความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูล ประเมินความเสี่ยง และวางแผนการเงินอย่างเป็นระบบ จะมีแนวโน้มแสดงพฤติกรรมการลงทุนที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากกว่า นอกจากนี้ การยอมรับเทคโนโลยีมีส่วนช่วยให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูล ข่าวสาร และแพลตฟอร์มการลงทุนได้สะดวก รวดเร็ว และต่อเนื่อง ส่งผลให้เกิด

ความคล่องตัวในการตัดสินใจลงทุนมากขึ้น **1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย** จากผลการศึกษาหน่วยงานภาครัฐ สถาบันการเงิน และสถาบันการศึกษา ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะทางการเงินอย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม โดยไม่ควรจำกัดเฉพาะการให้ความรู้เชิงทฤษฎีเท่านั้น แต่ควรมุ่งเน้นการสร้างความเข้าใจเชิงปฏิบัติ เช่น การฝึกวางแผนงบประมาณส่วนบุคคล การคำนวณผลตอบแทนและความเสี่ยง การวิเคราะห์ข้อมูลการลงทุนเบื้องต้น และการจัดพอร์ตการลงทุนให้เหมาะสมกับระดับความเสี่ยงของตนเอง ทั้งนี้ การส่งเสริมความรู้ควรดำเนินการอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับอุดมศึกษา ไปจนถึงการอบรมสำหรับวัยทำงาน เพื่อสร้างรากฐานทางการเงินที่มั่นคงในระยะยาว นอกจากนี้ ภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรสนับสนุนการพัฒนาและกำกับดูแลเทคโนโลยีทางการเงิน (FinTech) ให้มีความปลอดภัย โปร่งใส และใช้งานง่าย ลดความซับซ้อนของขั้นตอนการลงทุน และมีระบบให้ข้อมูลที่ถูกต้อง ชัดเจน และเข้าใจง่าย เพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุน โดยเฉพาะผู้ที่เริ่มต้นลงทุนใหม่ การออกแบบแพลตฟอร์มควรคำนึงถึงความสะดวกในการเข้าถึงของประชาชนทุกกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นด้านภาษา รูปแบบการนำเสนอข้อมูล หรือระบบช่วยแนะนำการลงทุนเบื้องต้น ในด้านแรงจูงใจ ควรมีการส่งเสริมการตั้งเป้าหมายทางการเงินที่ชัดเจน ทั้งในระยะสั้น เช่น การสร้างเงินสำรองฉุกเฉิน และระยะยาว การวางแผนเกษียณอายุ พร้อมทั้งสร้างกลไกสนับสนุน โครงการออมเพื่อการลงทุน สิทธิประโยชน์ทางภาษี เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนเกิดพฤติกรรมการลงทุนอย่างต่อเนื่อง มีวินัย และมองการลงทุนเป็นส่วนหนึ่งของการวางแผนชีวิตทางการเงินในระยะยาว **2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป** การวิจัยในอนาคตควรขยายขอบเขตของกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมพื้นที่ที่หลากหลายมากขึ้น ทั้งในเขตเมืองและชนบท รวมถึงภูมิภาคที่มีระดับการพัฒนาเศรษฐกิจแตกต่างกัน เพื่อเพิ่มความสามารถในการอธิบายผลในระดับภาพรวมของประเทศ และสะท้อนบริบททางสังคม เศรษฐกิจ และโอกาสในการเข้าถึงเทคโนโลยีที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน นอกจากนี้ อาจเพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้น หรือใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างที่หลากหลาย เพื่อเพิ่มความแม่นยำและความน่าเชื่อถือของผลการวิจัย ในด้านตัวแปรการศึกษา ควรพิจารณาเพิ่มตัวแปรด้านจิตวิทยาการเงิน (Behavioral Finance)

เอกสารอ้างอิง

- กัญณัฐ สุริยันต์, และคณะ. (2566). *การยอมรับสกุลเงินดิจิทัลของนักลงทุนไทยตามแบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี*. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- เจษฎา เนตรแหมม. (2566). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดทุนของประชาชนไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- ชวิน เจริญชัย. (2565). *แรงจูงใจในการลงทุนของนักลงทุนรายย่อยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ติยาภรณ์ รัตน์ทอง, และคณะ. (2562). *ปัจจัยที่มีผลต่อวินัยทางการเงินของคนวัยเริ่มทำงาน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เถลิงรัฐ โสวัณณะ. (2567). *พฤติกรรมการใช้แอปพลิเคชันการลงทุนของกลุ่ม Generation*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- พัชรี เอี่ยมคล้าย, และคณะ. (2566). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการออมของพนักงานบริษัทเอกชน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิศวิทย์ แข็งแรง และ คณะ. (2566). *ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางการเงินกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนวัยทำงานในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุรสิทธิ์ วันทาเขียว, และคณะ. (2567). *ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการออมและการลงทุนของพนักงานราชการ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อุเทน ว่องไว, และคณะ. (2568). *การยอมรับเทคโนโลยีทางการเงิน (FinTech) ของประชาชนในเขตเมือง*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล. จาก <https://aisel.aisnet.org/misq/vol13/iss3/8/>
- Davis, F. D. (1989). *Perceived usefulness, perceived ease of use, and user acceptance of information technology*. Minneapolis, MN: University of Minnesota. จาก <https://www.nber.org/papers/w18952>
- Lusardi, A., & Mitchell, O. S. (2014). *The economic importance of financial literacy: Theory and evidence*. Cambridge, MA: National Bureau of Economic Research.